

Eenden van naam

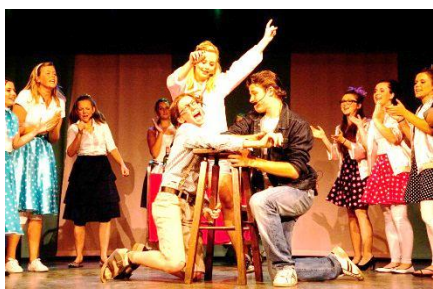
Het tellen en natellen nam wat tijd in beslag. Ingewikkelder was het seksen, want daar moet je bij kuikentje een deskundige voor zijn, maar we zijn eruit!

De moeder eend die jaarlijks in de binnentuin van onze school broedt, verslikte zich van ontroering in een stukje kroos toen zij hoorde hoeveel leerlingen reageerden op haar verzoek haar kroost te mogen vernoemen naar leerlingen van de haar zo dierbare school. Ze verslikte zich een tweede keer toen ze hoorde dat de eerste negen die gereageerd hebben acht meisjes en één jongen waren. We hebben maar niet gezegd hebben dat de jongensnaam door een meisje werd aangedragen. Daarom weten we ook geen achternaam en klas. Het gaat goed me de eenden. Ze zitten niet ver van de school. En ze zijn er nog alle zes, verzekerde moeder eend. Ook hier heeft de

redactie maar niet op gereageerd.

De eendjes kregen de namen van Mayra Ramdihal (A6a), Michaela Weemhoff (B1b), Bente van Gool (B1d), Fleur Hagen (H5a), Wietske van Dijk (A4b), Femke van Veen (B1g), Jari, Amy van Heijdoorn (A3b) en Thérèse de Graaff (H2b), maar moeder eend zelf zegt Rese.

Redactioneel

Vet

Op vrijdagmiddag 13 mei, half vier, ben ik bezig om een eindexamenkandidaat nog de laatste wijsheden bij te brengen ter voorbereiding van zijn examen. Het is warm; de ramen staan open. Vanuit de binnentuin van de school klinkt plotseling gejuich en vervolgens wordt er geklapt. Zijn er nog alweer eendjes? denk ik, maar dat kan natuurlijk niet. We kijken uit het raam en zien de volledige cast van de **musical Vet** zitten. Ze ronden de intense samenwerking van vijf maanden af. Zouden ze een kater krijgen? Want dat kan. Als je heel lang stevig met een project bezig bent geweest, dan kun je daarna in een gat vallen, vooral als het een goed project is geweest. Dat kun je van de musical wel zeggen: het was een prachtig project met twee druk bezochte uitvoeringen als daverend slot. Ik was onder de indruk van de compacte presentatie en heb ervan genoten dat elke speler op het toneel zo ontzettend aanwezig was. Het zou geen straf geweest zijn om de musical twee of drie keer te zien: je let gewoon elke keer op iets of iemand anders en dan dringt tot je door hoe in de compacte geheel ieder detail, iedere speler prachtig stond te glinsteren. Natuurlijk. Chris, Quuno en Douwe waren de blikvangers, maar de mimiek en de dans van anderen deden er niet voor onder. Dank ook aan de personeelsleden die er hun ziel en zaligheid instopten.

Een traditie is niet gauw geboren. Dat is een kwestie van doorzetten, maar als het Niftarlake van het fenomeen musical een traditie wil maken, dan is dit het moment en reken maar dat zo'n activiteit voor de school een bindend element is. Dat dat maar even gezegd is.

Len Borgdorff

Agenda

juni

- woe 1 14.30-15.30 Ontvangst nieuwe brugklassers
Gala eindexamenleerlingen
- do 2 Hemelvaartsdag
- vr 3 vrij
- ma 6 start toetsvrije week
- do 9 start PTA 4
- vr 10 Finaledag Mission Olympic in Amsterdam
- ma 13 2^e pinksterdag
- di 14 Start toetsvierdaagse onderbouw
Ouderraadsvergadering
- wo 15 uitslag eindexamen Mavo 4
Start Academie Dagen Atheneum 3
- do 16 uitslag CE Havo en Atheneum
- vr 17 einde toetsvierdaagse onderbouw
excursie Natzweiler
- ma 20 laatste dag PTA 4
start herkansingen Centraal Eindexamen (in De Ark)
mentorlessen voorbereidend op actiedag Peru
- di 21 herkansingen Centraal Eindexamen (in De Ark)
actiedag Peru
- wo 22 herkansingen Centraal Eindexamen (in De Ark)
sportdag klas 3
- do 23 controle proefwerk en PTA-cijfers
Sportdag klas 1
Afsluitende activiteit klas 2
- vr 24 Start rapportvergaderingen
- wo 29 uitslag CE 2
Diplomering Mavo4
- Do 30 rapporten uitdelen en jaarafsluiting
Diplomering Havo5 en Atheneum
Zomervakantie tot 22 augustus 2011

Brugklassen

Nog nooit eerder vertoond: 64 kandidaten voor leerling-mentoraat

Het oproepje op onze site om je op te geven als leerling-mentor voor de nieuwe brugklassen, heeft een enorme lading sollicitatiebrieven opgeleverd. Maar liefst 32 koppels leerlingen willen zich volgend jaar inzetten om de nieuwe brugklassers een welkom en veilig gevoel te geven op hun nieuwe school. Daarvoor hebben we dus 32 brugklassen nodig, en dat zou een beetje teveel van het goed zijn. In de sollicitatiebrieven en in de bijgevoegde cv's maken de leerlingen duidelijk waarom zij als leerling-mentor geschikt denken te zijn. En dat maakt de keuze voor onze afdelingsleiders en mentoren heel moeilijk. De ene kandidaat kan heel goed activiteiten organiseren en is heel sportief. De ander kan heel goed luisteren bij problemen en bemiddelen bij ruzies. Allemaal aspecten die bij het leerling-mentoraat komen kijken.

Omdat er volgend jaar tien brugklassen zijn, en er dus maar twintig leerling-mentoren nodig zijn, zullen de overige 44 helaas teleurgesteld moeten worden.

Ingeborg van den Berg

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders
en leerlingen van het
Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

Atheneum Onderbouw

Bijzondere uitwisseling A3a met Osnabrück

Het Niftarlake College staat al jaren bekend om de diverse uitwisselingen met scholen elders in Europa. Dit jaar is er één toch wel heel bijzonder. Het is de nieuwe uitwisseling van A3a met het Ratsgymnasium uit het Duitse Osnabrück. Waar normaal gesproken de ene school de andere bezoekt, waren deze week beide scholen ontvangende en bezoekende school.

Afgelopen zondag arriveerden de Duitse leerlingen in Maarssen, waar ze hartelijk werden verwelkomd door hun gastgezinnen en eindelijk konden kennis maken met hun Nederlandse leeftijdgenoten. De voorbereiding op deze uitwisseling ging per mail in het Frans en Engels, maar tijdens het live contact zal er vast ook wel een woordje Duits gevallen zijn.

Het weekprogramma stond in teken van kleuren. Blauw voor de maandag, waarop de leerlingen met water bezig waren. 's Ochtends theoretisch, over de Nederlandse waterwerken, 's middags heel praktisch, door te gaan poldersporten. En daar kom je niet droog vandaan.

Dinsdag was de kleur oranje en dat hoorde bij inburgering en het koningshuis. Maar ook werd er een bezoek gebracht aan de Dom en kon er gewoon lekker gewinkeld worden in Utrecht.

Woensdag stond een bezoek aan het Van Goghmuseum in

Amsterdam op het programma, waar de leerlingen nog net de expositie over Picasso in Parijs konden meemaken. En verder was er op woensdag de grote verhuizing. Alle leerlingen vertrokken per bus naar Duitsland, waar vervolgens de Maarssense jongeren te gast zijn bij hun Duitse collega's.

In Duitsland staan vandaag en morgen de kleuren Groen (natuur) en Rood op het programma en op zaterdagavond komen de Niftarlakers weer terug. Als de dagen in Duitsland net zo geslaagd zullen zijn als die in Nederland, dan kunnen de afdelingsleiders Atheneum, Petra van Doorn en Eelkje de Jong, met recht trots zijn op deze geslaagde primeur.

Ingeborg van den Berg

Havo bovenbouw

Havo-examen Aardrijkskunde door de ogen van een dyslect met ADHD

Vrijdag 20 mei, 's ochtends 5 voor 9. Examen aardrijkskunde. Daar zit ik dan met mijn lange lijf van bijna twee meter aan een tafeltje dat de afgelopen drie schooljaren al te klein voor me was. M'n benen probeer ik zoveel mogelijk onder mijn stoeltje te vouwen, zodat mijn voorbuurvrouw er geen last van heeft en de surveillerende docenten vooral geen aanleiding hebben om mij van 'communiceren met burens' te kunnen verdenken.

De Grote Bosatlas ligt al klaar, naast mijn examenummerblaadje, mijn koffiewenskaartje, mijn antwoordenblad en kladpapier. Ik heb mijn twee flesjes AA erbij gezet. Mijn woordenboek leg ik naast mijn stoel op de grond, met mijn dextrose er bovenop. Dan houd ik tenminste wat ruimte op mijn tafeltje over voor de examenopgaven.

Het is bijna negen uur en het wordt langzamerhand stil in de gymzaal. Mevrouw Wertheim laat Robbie controleren of het examenpakket het juiste is en nadat Robbie dit goed bekeken en haar fiat gegeven heeft, maakt de rector, meneer Ter Laak, het pakket open en worden de opgaven uitgedeeld. Met bronnenboekjes. Ik krijg zowel de originele versies, als de vergrotingen.

En dan begint de grote ochtendgymnastiekoefening. Maak in zittende houding zoveel mogelijk kniebuigingen. Atlas op de grond. Woordenboek op tafel. Vergroting op de grond. Origineel op tafel. Pen op de grond (per ongeluk), dextro op tafel. Atlas weer op tafel. Bronnenboekje op de grond, o nee, juist op tafel, ook nog. En nee, niet het origineel, maar de vergroting, maar waar heb ik die ook alweer gelaten? Voor het omslaan van de vergrote pagina's heb ik trouwens ongeveer anderhalve meter ruimte nodig.

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders en leerlingen van het Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

Regelmatig neem ik per ongeluk de paardenstaart van mijn voorbuurvrouw mee.

En alles is een losbladig systeem van wel een stuk of 12 bladzijdes. Om ruimte te besparen vouw ik de katernen open, maar dat had ik beter niet kunnen doen. Alles schuift uit elkaar en op de grond. Wat was ook alweer bron en wat opdracht? Even reorganiseren. Eerst vergroot bij vergroot en klein bij klein. Hè verdorie, die atlas zit in de weg. Atlas, woordenboek, drinken en pennen maar weer even op de grond. Onder mijn stoel. Dan toch maar even mijn benen wat richting buurvrouw en middenpad. Oeps, daar rolt mijn dextro, die onder mijn antwoordenvel vandaan kwam, het pad over.

Als ik alles weer wat op orde heb en als de juf me mijn dextro heeft teruggegeven komen de conciërges binnen met de koffiekar. Shit, waar heb ik dat blaadje van die koffie ook al weer? En heb ik dat al ingevuld? Ik kijk gauw om me heen en zie bij iedereen keurig op de hoek van hun tafel een bleekgroen papiertje liggen. Op zoek naar iets bleekgroens dus.

Met mijn koffie en koek extra erbij op mijn tafeltje kan ik ècht niet meer werken. Even pauze nemen dus. Mijn koffie is nog gloeiend, dus ik begin met mijn gevulde koek. Om me heen zie ik iedereen chocomel drinken. Koude. Even onthouden voor mijn volgende examen, dat is toch misschien een beter idee. Die airco loeit wel erg hard zeg. In zes jaar tijd nooit gemerkt. En wat heeft die Daniël een naar hoestje. Ik hoop maar voor hem dat hij niet ziek wordt, zo midden in zijn examens. Is die koffie nu al afgekoeld? Nee, maar ja, ik ga toch maar verder. Gewoon even flink opletten dat ik mijn bekertje niet omgooi.

Bij het maken van vraag 15 valt weer mijn hele systeem in het water en op de grond. Nu toch eerst maar mijn koffie opdrinken, want als die ook nog eens over mijn puinhoop gaat, dan zie ik helemaal door de bomen het bos niet meer.

De eerste mensen gaan al weg. Ik probeer me nog maar een keer te concentreren op mijn examen. Wat een hoop tekst. En wat ruikt een gymzaal toch eigenlijk raar, helemaal met al die parfum- en deo-luchtjes van honderd pubers er doorheen.

Hoe ik uiteindelijk toch bij de laatste vraag terecht ben gekomen weet ik niet meer. Die was er opeens. We zitten inmiddels al uitgebreid in de verlenging en bijna iedereen is al weg. Ik krabbel gauw mijn laatste woorden op papier en schuif alles wat van mij is op een hoop en alles wat ik in moet leveren op een hoop. Dat de surveillanten niet zo vriendelijk kijken, als ik mijn wirwar aan blaadjes inlever, neem ik maar voor lief en dat ik vergeten was mijn examenummer in te vullen, ach, ze zoeken zelf mijn nummer maar even bij mijn naam hoor. Ik wil nu weg hier.

Ingeborg van den Berg

Atheneum bovenbouw

Leerlingen van atheneum 4 moesten een column schrijven. De beste zou naar De Pers gestuurd worden, je weet wel het betere broertje van Metro en Spits. Op 9 mei stond de column van Vera in De Pers.

Geplette kikkers

'Gatverdamme, zag je dat?! Ik reed er bijna overheen! Oooh bah, hij was fucking vies en slijmerig!'

Zomaar een normale dag in het voorjaar. Ik zit op de fiets met een vriendin en we rijden langs het water. Één blik op het fietspad is genoeg. Vijf dode kikkers. Nu het weer lekker weer begint te worden, schijnen opeens alle kikkers spontaan het fietspad over te moeten steken, met het gevolg dat het hele fietspad bedekt is met het beruchte fenomeen: geplette kikkers.

Je hebt ze in alle soorten en maten. Je hebt de oude, ingedroogde geplette kikkers.

Die zijn het minst vies, ze lijken we een beetje op een blaadje. Volgens mij kraken ze zelfs als je erover heen rijdt. Nee, met die kikkers heb ik geen probleem. Maar je hebt ook de pas overreden kikkers: ze zijn slijmerig, sappig, vies en helaas dood. Meestal komen de ingewanden er via de buik uit.

Je hebt echter ook nog een andere categorie: de (nu nog) levende kikker op het fietspad, meestal nog net te ontwijken. In je hoofd speelt zich een scenario af van wat er gebeurd zou zijn als je de kikker wél overreden had. Hij was ontploft en de ingewanden zouden waarschijnlijk op je broek zitten. Om niet misselijk te worden, zet je dit beeld snel van je af. Je denkt aan de zielige kikker die je net ontweken hebt, maar nog steeds op het fietspad zit. Waarschijnlijk zal de volgende fietser minder voorzichtig zijn dan jij en zal het arme beestje binnen vijf minuten ook behoren tot het leger van geplette kikkers op het fietspad.

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders
en leerlingen van het
Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

En dan, opeens, borrelt er iets in je op: je gaat de kikker redden! Je gaat hem oppakken en zet hem terug in de sloot! De kikker zal nog een lang en gelukkig leven leiden! Toch houdt iets je tegen: zijn vieze, slijmerige, natte, koude lijf.

Nee, mij niet gezien. Hoe zielig ook, die kikkers moeten zichzelf maar zien te redden. Tenzij de kikker verandert in een prins als je hem oppakt en kust, natuurlijk. Maar dat is weer een ander verhaal...
Vera van Miltenburg (A4b)

Buiten de les

Nieuwe schoolkrantredactie Niftarlake College stevig van start

Het Niftarlake krijgt er een blad bij. Hopelijk wordt dat het belangrijkste blad: de schoolkrant. Op de site staat het eerste artikel te lezen. Dit is daarvan een bewerking.

'Europa is als een HEMA-worst'

Op maandag 9 mei had de nieuwe schoolkrantredactie van het *Niftarlake College* de eer om aanwezig te zijn bij een persconferentie van staatssecretaris van Europese Zaken, Ben Knapen. Deze persconferentie was speciaal bedoeld voor schoolkrantredacties van middelbare scholen uit heel Nederland in het kader van de Dag van Europa. Naast sappige quotes, een goede sfeer en netwerkmogelijkheden kregen de Maarsse jongeren vooral waar ze eigenlijk voor kwamen: duidelijke antwoorden op onze vragen.

Goed voorbereid en tot de tanden bewapend met kritische vragen over Europa trokken de Niftarlakers richting College de Heemlanden voor de persconferentie. Ze ontvingen een indrukwekkende persmap met pennen, notitieboekjes, een foto van de staatssecretaris overige *goodies*. Bij binnenkomst van de staatssecretaris ging het geroezemoes in de ruimte over in een nieuwsgierige stilte en de jonge (toekomstige) journalisten kregen de kans om de staatssecretaris het vuur aan de schenen te leggen. Uit de gestelde vragen bleek dat de journalisten zich goed hadden voorbereid. Vragen over vluchtelingenstromen naar de EU, Europese lesmethodes, het anti-Europese klimaat en de relatie tussen de VS en de EU werden stuk voor stuk duidelijk en helder beantwoord door Ben Knapen.

De quote van de dag was wel de vergelijking die Knapen maakte: "De Europese politiek is als een HEMA-worst: Heel erg lekker, maar je wilt niet zien hoe hij gemaakt wordt, want dan lust je hem niet meer". Hiermee gaf de staatssecretaris aan dat de Europese overheid zich meer moet richten op het laten zien van de resultaten van de EU, dan op de processen die aan deze resultaten voorafgaan. Dit zou de beeldvorming over Europa alleen maar ten goede komen. Hij besloot zijn verhaal met de boodschap dat de nieuwe generatie het stokje van de huidige generatie moeten overnemen en dat dit zowel grote kansen als grote verantwoordelijkheden met zich meebrengt.

Met dank aan Max Vetzo en Mayra Ramdihal, Niftarlake College te Maarsse

Boeken volgend jaar

Nieuws van Iddink

Op de site vind je belangrijk nieuws over het bestellen van je boeken voor volgend jaar. Wij werken met een nieuwe leverancier, dus neem een en ander ter harte.

[Voor de examenkandidaten op de volgende bladzij een gedicht van C.O. Jellema.](#)

*Kopij volgende **Nieuwsbrief** uiterlijk woensdag 8 juni*

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders en leerlingen van het Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels

ZOMERNACHT

Doe nu die gedachten dicht van je.
Denk nu eens liever niet na over morgen.
Kijk niet steeds weer die bosrand van gisteren
na, bramenplukker die je bent zoals vroeger
maar nu. Maak even geen onderscheid tussen
een wie en hoezo en de kans op anders.

Doe in je hoofd uit de lamp, hoor wat er is,
ademt en ritselt, kwaakt in de kikkers.
Leef met je lichaam van nachtwind de koelte.
Geeuw je een gat in het hart en proef het
zo rood al sap van bramen. Wees langzaam
door vogels gezongen het wordende licht.

C.O. Jellema

Colofon

Nieuwsbrief voor ouders
en leerlingen van het
Niftarlake College

Reacties naar:
nieuwsbrief@niftarlake.nl

Redactie
Len Borgdorff, Ineke Wertheim,
Hans Wessels